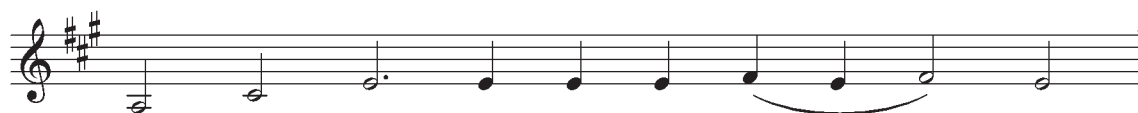

0079. Słysząc głos strażnika

t. i m. P. Nicolai 1599, tł. ks. W. Domański

Sły - chać głos straż - ni - ka w da - - li,
Jas - ny głos w po - środ - ku no - - cy,

On wo - ła nas, a - byś-my wsta - li, Je - ru - za-lem zbudź się ze snu!
pod- no - si nas ze snu nie- mo - cy, O pan- ny mąd- re stań- cie tu!

Pan mło - dy zbli- za się, zgo- tuj - cie lam- py swe. Al - le - lu - ja!

On wzy- wa was na go - dów czas, mu - si-cie wyjść na-przeciw Mu.

2. Syjon wstał, zbył się senności, a serca im biją z radości;
Gotowi stają już u bram:
„Niebios Pan w swej prawdy sile z bogactwem łask przyjdzie za chwilę,
Już gwiazda Jego świeci nam!
Przyjdź, Panie, zbaw od win, Tyś Jezus, Boży Syn, O hosanna.
Do uczyty swej, nas przyjąć chciej, wesele wieczne w serca wlej!”
3. „Gloria”, głos się już budzi: Aniołów śpiew zstąpił na ludzi,
Już grają harfy, bije dzwon!
Bramy te z pereł dwunastu, otwarte są dla nas ku Miastu,
Gdzie wśród aniołów jest Twój tron.
Nie pojął ludzki duch, nie poznał wzrok ni słuch, co nas czeka.
Daj stanąć nam i śpiewać tam, na wieki, gdzie Ty mieszkasz sam.

Exultate Deo - śpiewnik mszalny